

Chiel Jongejan

DE HORECACLOWN VAN HET STADHUIS

De besprekingsmoment van de nieuwe club VV Beem

'In de heren kan ik etendaalig gek doen'

Nieuwsgierig nemen zij een kijkje op het Stadhuysplein

Chiel nu doet de besthouding

Chiel doet zijn extrawerkje later dan ADHD

Zijn alle langjes wel aan, staat de muziek niet te zacht, daar het personeel wel lekker weer! Niette ontroopt aan zijn aan-
dacht. De nacht begint in zijn nieuwe club
VV Beem, waar hij flink gektuut wordt.
Terwijl hij een zetje in zijn cappuccino
gooft -'een bukje zit er zo aan'- vertelt
Chiel over zijn jeugd. "Ik was de Pietje kid.
Ik hing flink de kwajongen uit, maar ik
stond ook regelmatig bij mijn vader in de
bloemenzaak te helpen."

Wat Chiel later nog niet wist, was dat hij
s zijn extrawerkje laatste te danken heeft
aan ADHD. "Je krijgt dat iemand met con-
centratieproblemen geen klamstukjes in
elkaar kan krijgen. Ik heb even naar mijn
gevoelzaamheid." Hij steekt zijn twee gigan-
tische handen in de lucht die inderdaad
eenvoudig klam stukjes in een stuk
saw kunnen vullen.

De bloemenzaak van zijn overmanen zit er
duur niet, maar zijn nieuwe vlogging vanaf
het Schiedamsche jongetje al met. "Ik werd
verleefd op de heren toen ik regelmatig in
de Big Ben kwam. Mijn vrienden werkten

het harde leidingsgevoel, verloor ik mezelf,
ik heb vijf jaar lang niet kunnen lachen
en vroelde me alom te van een flat wilde
opringen. Na heel veel rusten kwam ik er
langzaam weer bovenop."

Den eigen zaak stond echter nog altijd
hoog op zijn verlanglijst. "Toen ik het jaard
van de huidige Sthul over een keur wisten,
wist ik dat dit mijn kans was. Het was tijd
voor een nieuwe start. Ik had geen geld
voor de investering, dus moest ik lullen als
Bragman om de juiste investeringen te krij-
gen. Met veel van de mensen die mij toen
hebben geholpen, werk ik nu nog steeds
samen. Ik ben trouw aan de mensen die
reij toen trouw waren."

En zo werd, dertien jaar geleden een
nieuwe herenvereniging geboren. Hoewel
Chiel zichzelf zo pleural niet ziet. "Ik wil
geen herenvereniging genoemd worden want
ik ben verder een herenvereniging."

Een clown met vele gezichten, zo blijkt la-
ter met Chiel in de Gel Buik. Terwijl hij zijn
gevoelzaamheid van knippen weerzet, neemt

Mensen klagen wel over het Stadhuysplein, maar staan hier toch elke zaterdag mee te zingen met ABBA

Daar en het leuk het herenaf het stude-
om dat ook te doen. Inderdaad kan ik gek
doen, lekker tussen de heren, wij zijn
omhoog doen als ik dat wilde", zegt hij
om maar meteen de daad bij het woord te
voegen. "De ik living vandaalje de aandacht
die ik wilde hebben."

Dan steekt Chiel zijn verboden oedernere
naar voren, waarbij zich duidelijk kippens-
wil aftekent. Kippenswil kreeg hij van zijn
aanwaking met de heren, en nog steeds.
"Zo zwart had ik het te pakken met deze
verlooftheid. Ik ben letterlijk opnieuw
geboorn in de heren."

Maar zijn start in de heren ging niet ven-
der slag of vloek. "De eerste vier maanden
heb ik voor viks gewerkt, omdat ik mezelf
moet bewijzen. De toenmalige baas van
de Big Ben had geen vertrouwen in mijn
kansen en heeft me nu veel sneuvelingen
van mijn kant een kans gegeven."

Chiel schrijft het van glazenwalen via
parties, naar herenverenigingen. Hij maakt zijn
geluk beproeven als herenvereniging van
naar op het Stadhuysplein. De uitgaansclub
die baan, op de plek waar hij in december
zijn nieuwe club opent, brak hem op. "Door
het dag en nacht werken in de club, en

hij zelf een flinke slok van zijn Spa Blauw.
"Ik drink nooit alcohol", legt hij uit. "Ik heb
een voorbeeldfunctie. En bovendien ben ik
al druk genoeg van mezelf. Ik heb geen al-
cohol nodig om plezier te maken." Om zijn
woorden kracht bij te zetten, springt hij op
een trap en geeft zijn handen in de lucht.
"Wij de handen in de lucht" schreeuwde de-ij
vanuit zijn met vinkers beglakte de booth.
Na een kort draaije snelt Chiel alweer via
de achteruitgang richting de Sthul. "Ik
loop altijd een rondje langs al mijn zaken.
Ik kijk wat er goed gaat, en wat niet. Ik
maak vooral uitwerking van. Zo kunnen
mijn heren alleen maar beter worden,
want helemaal perfect zijn de meest".
Chiel's heren zijn verder fout. Dat is in
ieder geval de mening die de buitenwereld
erop nahoudt. Chiel trekt zich daar weinig
van aan. "Nederland is ook een beetje fout.
Tachtig procent van het uitgaanspubliek
houdt van de goedgheleerd en de heren-
landse mening van. Mensen klagen wel
over het invaag van het Stadhuysplein,
maar staan toch elke zaterdag op de her-
men te zingen met ABBA."

Onderbussen gaat het rondje langs zijn
eigen domein verder van de Sthul rich-

ting Saint-Yves aan de kop van het Stadhuisplein. Het is onrustig op het plein. Een groepje jongeren heeft een woedemansrelling. De politie staat ernaast. Ook Chiel blijft meteen vertaan om polshoogte te nemen. Zijn Stadhuisplein gaat hem aan het hart. "Ik wil het Stadhuisplein zo veilig en gezellig mogelijk maken. Iedereen moet zich hier welkom voelen. Als het aan mij ligt, wordt het Stadhuisplein het leukste plein van Nederland."

Toch kijkt Chiel ook verder dan het Stadhuisplein gaat is. Zijn allernieuwste club komt niet hier, maar even verderop aan de Kruiskade. Het pand waar eerst Club Zonder Concessies huide, wordt nu Chiel's eerste urbanhub. Na 'sout' thema's als de après-ski, de jaren zeventig en een Hollandse bruine kroeg. Nijkt urban een vreemde keuze. Voor Chiel niet. Hij wil er voor iedereen zijn. In zijn VIP Room kan de zw'ler terecht, op de Kruiskade de urban jeugd. "Ik wil de underground urban liefhebbers een veilige plek geven om uit te gaan. Ik merkte dat hier behoefte aan was. Waarom zou ik de jeugd die plek niet geven als ik de mogelijkheden heb? Bovendien wil ik me graag richten op alle soorten uitgaantypes. Het wordt een relaxte club, zonder ghettoafrekenen en opgefokte sfeertjes. De club krijgt een strak deurbelend en alles wordt goed in de gaten gehouden."

In een jaar opende Chiel café Fout, de Waternikhut, VIP Room en zijn eerste urban zaak. Hoe zal het verder gaan met deze homecatijgen? Gaat hij in hetzelfde tempo door? "Ik heb voor mijzelf vastgesteld dat ik vanaf mijn vijftigste geen nachtelijke rondes meer wil doen. Dus over vijf jaar stop ik ermee. Het is de bedoeling dat mijn huidige bedrijfsindecers mijn clubs over kunnen nemen. Ze stellen er nu al zo veel energie en liefde in. Tegen die tijd mogen zij mijn kindjes overnemen en doe ik alleen nog het hoofdrijwerk voor de Horecatingenachverenigingen afgaan, dat werk."

Wat de komende vijf jaar voor Chiel zal brengen weet hij zelf ook nog niet. Wel is de grote Skihut aan de Deijlstraat verkocht. Die sluit over drie jaar de deuren. "Maar verder? "Misschien blijft het bij deze twee nieuwe clubs, misschien komen er meer. Wie zal het zeggen? Ik hou van mijn werk. Het is als kaliken zonder douwen, tocht?" <

VIP ROOM

Stadhuisplein
Open vanaf 18 december
www.drviproom.eu

"Ik hou van mijn werk, het is als kaliken zonder douwen."

Chiel Jongejan is niet te stoppen. In december opent hij zijn zevende club, VIP Room, op 'zijn' Stadhuisplein. En dan is mister Skihut nog niet klaar, want hij begint ook een urban club in de oude Club Zonder Concessies. Wie is toch die man die bijna het hele Stadhuisplein bezit?

TEKST MARJOLEIN DE JONG BEELD ANNETTE ARIESE

Middenin een lege horecazaak op het Stadhuisplein staat Chiel Jongejan (45). Vanaf een houten blok geeft hij de ene aanwijzing na de ander. Zijn armen bewegen woest mee, een spoor van sigarettenas achterlatend. "Tegen die muur wil ik

'Ik werkte voor niks in de Big Ben omdat ik mezelf moest bewijzen'

een kast waar de gasten hun fles drank in kunnen bewaren. Zijn de gaten in de muur al geboord? Sinds wanneer lopen deze kabels hier?" We zijn in Chiels nieuwe club aan het Stadhuisplein, die in december open zal gaan onder de naam VIP Room. Een luxe lounge club waar een ouder publiek geheel verzorgd wordt door privé kelners.

Het wordt alweer club nummer zeven in het imperium dat Chiel Jongejan de laatste dertien jaar zorgvuldig opbouwde. De Rotterdammer is al eigenaar van de grote en kleine Après-Skihut, de Get Back, Saint-Tropez, de Waterskihut in Hoek van Holland en sinds deze zomer ook Café Fout. Chiel gaat hard met zijn clubs, want club nummer acht aan de Kruiskade is in aantocht. Deze locatie, waar tot een paar maanden terug Club Zonder Concessies zat, wordt in een urban jasje gestoken. Volgens de trotse eigenaar in spé wordt het een 'veilige en stijlvolle' urban gelegenheid.

Chiel gaat zelf voor de pure conceptbewaking. Elke avond loopt hij tussen al zijn tenten heen en weer om alles in de gaten te houden. >